

sanitària, fora del pressupost en l'any 2015, (veus) fora del pressupost. Ara l'hem reduït, l'hem reduït. Encara no hem aconseguit assimilar-lo tot perquè, evidentment, s'han de fer altres coses.

Però, en estes condicions, demanar i focalitzar l'interés polític en els 1.325 milions, crec, senyoria, de veritat, que és anar pel camí equivocat. (Veus)

Cal defensar els interessos dels valencians fent pinya per a aconseguir millor finançament, per a aconseguir, del tipus que siga, un dèficit estructural que es mantinga dins d'una lògica, perquè jo, professionalment, entenc que el tema de l'estabilitat pressupostària és important, però això s'ha de compatibilitzar amb la idea de defensar i no maltractar als valencians i les valencianes.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria. (Veus)

Continuem amb la pregunta 404, formulada per la diputada Belén Bachero Traver del Grup Parlamentari Compromís al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre l'escola institut d'Atzeneta del Maestrat.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, conseller.

En la darrera dècada s'ha debatut molt sobre el despoblament de determinades zones del País Valencià i les raons que ens han portat a aquesta situació. El debat afronta circumstàncies que ja es venien denunciant des d'alguns àmbits acadèmics i socials, però ha sigut en esta dècada quan s'han arribat al que podem anomenar conclusions amplament acceptades.

Una d'elles denuncia el fet que la despoblació no és un fenomen natural sinó que ha estat generada i, fins i tot, fomentada per un seguit de decisions polítiques al llarg de molts anys –des dels anys 60 i inclús abans– que ha posat de manifest, actualment, el Fòrum de la Nova Ruralitat.

Decisions com, per exemple, on situar les infraestructures públiques, la xarxa viària que vertebrava el nostre territori o les polítiques socials, educatives i sanitàries; totes eixes infraestructures públiques que no han tingut en compte la realitat del territori. O, fins i tot en l'àmbit privat, la política industrial, on s'han situat tota la xarxa industrial, ha fet que la concentració de la població estiga en tota la façana litoral.

Com a conseqüència, la població d'eixes zones ha vist com els seus drets bàsics de ciutadania no eren atesos per les administracions públiques. És molt important aquesta

reflexió. Estem parlant de que les administracions no garantien els drets bàsics de la ciutadania.

Per viure en aquestes zones no es tenia el mateix dret a l'educació bàsica, als serveis socials o a la sanitat que a altres zones del país, al transport públic, per exemple. O per no parlar de la bretxa digital que al món rural portem patint des de fa dècades.

Ara, en aquests moments, on el contacte social s'ha d'evitar i on hem pogut comprovar que molts treballs es podien atendre des del teletreball és quan ha agafat molt de pes aquest dret. Dret que s'ha de garantir a la ciutadania i que com ja diu l'ONU des de l'any 2011: l'accés a internet és un dret humà. Per tant, caldrà que tots els estats membres el blinden –aquest dret– en les nostres constitucions perquè no es quede en paper mullat.

Vosté, en aquest aspecte, també s'ha deixat la pell garantint a tot l'alumnat l'accés a internet amb la iniciativa ficada en marxa per la seua conselleria del repartiment de tabletetes i targetes SIM per tal de no deixar a ningú enrere. O el fet de no tancar cap escola rural mentre vosté ha exercit de conseller, més bé tot el contrari, se n'han obert de noves i s'inicien projectes innovadors com aquest primer institut escola Atzeneta del Maestrat.

Queda molt per fer, conseller, i sabem que n'és vosté conscient, també ho són la resta de consellers i gran part d'este hemicicle. Però també sap vosté que no solucionarem estos problemes fins que no s'asseguren els mateixos serveis bàsics a tota la ciutadania.

Per estos motius, li pregunte, com serà el primer institut escola que s'implantarà en el sistema educatiu valencià a Atzeneta del Maestrat? I quins són els seus avantatges d'aquest model innovador per a la xarxa educativa i a les comarques de l'interior del nostre territori?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'educació.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, diputada.

Efectivament, sabem quina és la situació del nostre interior, l'hem patida en moltes ocasions. Sabem quina és eixa desigualtat d'accés als drets bàsics de ciutadania que tenen les persones que viuen en un territori i en un altre, això no és tolerable. En ple segle XXI no és tolerable que les administracions no garantim els drets del conjunt de la ciutadania, visquen on visquen. I, precisament, per això l'esforç màxim ha de ser que tots els nostres conciutadans tinguen els mateixos drets.

Vosté ho ha dit, si tanca una escola pràcticament tanca el poble. Precisament per això, nosaltres, des del primer minut, hem estat garantint que mentre hi haguera necessitat d'escolarització en algun municipi, doncs, hi haguera l'oferta latent per a poder suficient donar resposta, per a poder mantindre l'escola, per a poder seguir obrint-la, fins i tot per obrir-ne algunes de les que s'havien tancat en l'època en què les polítiques de la dreta anaven massivament en contra d'eix dret d'accés al conjunt de la ciutadania, visquera on visquera.

I, ahí, hem estat treballant moltíssim des de fa molt de temps obrint, per exemple, aules de dos anys en entorn rural –ha estat un exemple d'èxit allà on ho hem fet–. Ho hem fet en municipis d'interior molt menuts que han servit per a fixar població, de fet, fins i tot, per a retornar població al seu municipi. I això ha estat un dels nostres aspectes més importants, també, de política de cohesió territorial i d'accés als drets del conjunt de la ciutadania.

Ho hem fet també fomentant la Formació Professional i el Batxillerat allà on hi havia ja instituts en zona i un entorn en despoblament. I, per tant, fixant població perquè cresquera també en els àmbits dels adolescents que ja comencen, fins i tot, una etapa postobligatòria. Ho hem fet a Benassal, ho hem fet també, per exemple, a Vilafranca, ho hem fet en altres municipis del conjunt del territori valencià.

Però, a més a més, pensem –i és clara la nostra aposta– que la decisió ha de continuar endavant. I és una decisió de justícia, és una decisió històrica, perquè fa justícia a les lluites de tota la gent de la comarca que ha estat tantíssim temps reivindicant.

Els xiquets i les xiquetes de Vistabella –que vosté coneix molt bé, que és la seua població i on ha estat alcaldessa fent un grandíssim treball durant molts anys– doncs, tant de temps desplaçant-se per anar en autobús a l'institut de la Vall d'Alba, fins a poder arribar totes les corbes que havia i el temps que havien de passar a la carretera. Tant els xiquets de Xodos, de Benafigos, de Les Useres, els mateixos d'Atzeneta, que se n'havien de baixar i que han estat baixant tenint eixa dificultat d'accés i que ha significat això, como vosté deia, que població en edat de tindre xiquets i xiquetes s'ho pensara molt i, fins i tot, no tinguera allí els xiquets i xiquetes sinó que se n'anara a viure, normalment, a Castelló o a altres municipis.

Precisament per evitar això hem estat treballant amb el conjunt dels i de les membres de la comunitat educativa del

CRA del Penyagolosa en el qual hem estat treballant amb la seua proposta per poder fer realitat allò que ens havien demanat.

I és que el proper curs començarà també l'ESO a Atzeneta. I, per tant, els xiquets i les xiquetes de tota la comarca no hauran d'estar hores damunt d'un autobús, posant en perill evidentment el seu desplaçament, sinó que a més a més tindran el servei d'institut a Atzeneta.

I no només això sinó que ho hem fet perquè progressivament vaja creixent eixe servei. Començarem amb el primer de l'ESO, el curs següent serà segon, després tercer, després quart. I està planificada, també, l'ampliació del centre educatiu perquè pugua tindre accés a un major aulari, que pugua haver espais també en un futur per a la Formació Professional –com dèiem abans.

I això suma a una aposta que s'ha fet al municipi. I jo vaig tindre el plaer de poder compartir amb els alcaldes i alcaldesses de la comarca, de tots el colors polítics, que van agrair moltíssim l'esforç del govern del Botànic de posar en el focus de les polítiques públiques l'interior, la lluita contra el despoblament, amb polítiques pràctiques, útils, que de veritat tenen impacte, com, per exemple, este institut escola que tindrem a Atzeneta a partir d'este curs que comencem.

I que estic segur que ajudarà moltíssim a cada dia hi haja més vida a l'interior i a fer justícia i que tota eixa gent que, com vosté, han lluitat perquè la ciutadania del nostre territori tinga totes, tota la ciutadania, els mateixos drets.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 222, formulada per la diputada María de los Llanos Massó del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana al conseller d'Educació, Cultura i Esport, sobre les llengües cooficials.

Gràcies, senyoria.

Quan vullga.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señora presidenta.

Buenos días, *conseller*.

La Organización Internacional para la Estandarización es la responsable de regular conjuntos de normas. La normativa ISO 639 se encarga de categorizar con códigos de 2 o 3 letras y numéricamente los idiomas principales del mundo. Esta normativa de normalización incluye un total de 204 idiomas.

La utilización de estos códigos permite, por ejemplo, que una web aparezca en el idioma al ver que la IP del